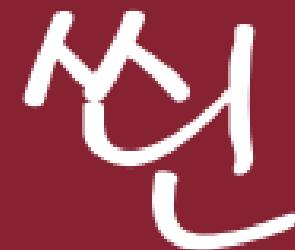

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

Bibliothèque électronique suisse

Tà σωγίανα

Τὰ σωγίανα
Ποιητῶν

ΓΕΩΡΓΙΚΑ,
ΒΟΤΚΟΛΙΚΑ, ἢ
ΓΝΩΜΙΚΑ.

Vetusissimum Authorum Georgica,
Botolica, & Gnomica poemata quo
super sunt.

Accessit huic editioni
Is. Hortiboni Theocriticarum Lestio-
rum libellus.
Catera sequentes paginæ indicant.

Apud. hær. E. Vignon.
M. DC.

TYP. OGRAPHVS LECTORI
benedicte S.

Ne sis nescius, lector, quid in hac nostra editione, prater...
ea quæ in priori habuisti, sit praesertim paucis rem habe:

Primum Graeca ut quam emendatissime ederentur o-
peram studiose dedimus:

Deinde in Latina interpretatione multa fecimus me-
liora.

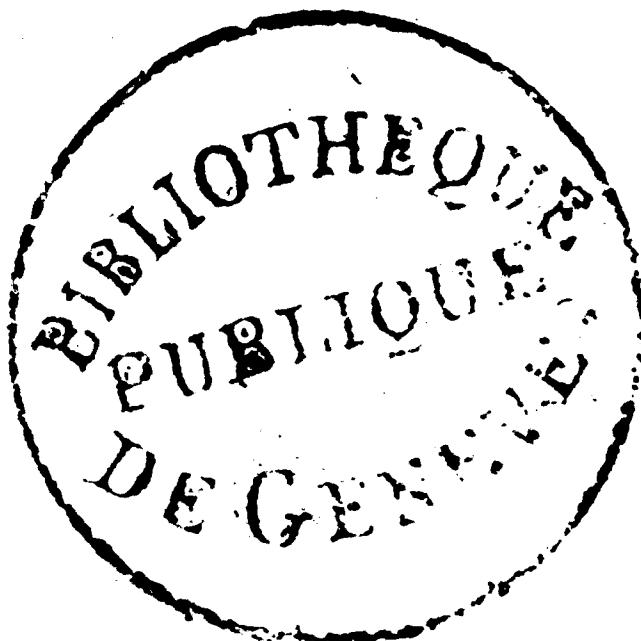
Tertio, quadam adiunximus carmina partim Theocriti,
partim aliorum poetarum, quæ in priori deerant:
quadam etiam quæ in nullis reperiatis.

Musæ quoque poëma &c propter elegantiam, & quia
non videhatur argumentum alienum, edere vixum est.

Postremo, Isaaci Hortiboni Lectionum Theocriticarum
libellum addidimus, in quo tum Theocriti tum aliorum
poetarum loci non pauci quam emendatur, quam explicantur.

I. CRISPINI de sua editione
disi xvi.

Si decus est paucis quam plurima dicere, & apli:
Quidni etiam exiguo claudere multa libri?

QE CONOMICA TOTIVS
Q PERIS PRÆFA-
T. I. O.,

TO ANNIS CRISPENI.

R A VIORIBVS defessam laboribus quid vetat in amœnos nonnunquam Poëtarum hortos requiescendi gratia excurrere? Sanè fuit ea mihi iam dudum in promouendis (quoad potui) literarum studiis voluntas, ut quā à grauioribus illis, imò primariis Autoribus edēndis otij quid superesset, secundariis qui ad humanitatem pertinent, impenderem. Maximè verò iis qui viciniores origini, ut Plato monet in Philebo, minus attractarum sor diuni habent: qui verbis lectis, aptis & illustribus adem efficiunt, quod pictores præstant suis pigmentis candoris ac ruboris, & aliis cuiusque generis celoribus scite omnino adhibitis & eleganter. Ac quum superioribus annis ab Homero Poëtarum priacipe cœptum esset, nanc alterum ab illo, Hesiодum Ascræum illi οὐόχενος, Theognidem quoque & Phœcylidem: Thocritum aliósque primarios Poetas, qui ob excellentis & exquisitæ scriptio[n]is dotes vetustatem ferre poterunt, non sequi non iniucundum duximus ea forma quæ domi & foris oblectet, nec impedit circumgeantem.. Distinximus quidem eos veluti in tress

OECONOMIA
classes quarum primam Hesiodi operibus τοῖς οὐ-
χρόνοις: secundam Theocrito, ac reliquis Eἰδυλλο-
χάροις: tertiam ipsi Theognidi ceterisque Γνωμο-
λόγοις hac exiguitate dedimus, ut in unum volu-
men coire omnes possint, quorum series subiecta
huius Epistolæ tabula demonstrabit.

Quid portò præstitum sit hac editione non est
pluribus recensendum: ipsa re cognoscere candidi
Lectores: ne aut prolixiori præfatione periucun-
dam horum Poëtarum lectionem temoreret, aut ve-
recundiæ terminos nimia commendatione transfi-
liam. Spero equidem susceptum hunc laborem in-
que eo doctorum virorum præstitani operâ atque
industriam studiosis nec inutilem nec ingratam
futuram, cum & Latina versio, quæ de Græcis fide-
liter expressa est, omnibus è regione coniuncta
detur: tum etiam brevibus ea annotationibus in-
dicata sint quæ necessaria erant, huiusque enchi-
ridioli modulo potissimum conueniebant.

Atque ut ingenuè semper agnouimus à quibus
profecimus, præter eos quorum elucubrata studia
in hos Poëtas citata extant, pleraq; nobis benignè
communicauit D. Portus Cretensis, vit Græcè atque
Latine doctissimus: multa etiā apud B. Maruardū
contulit C. Auberius Triumcurianus; præsertim in
iis quæ Simmiz Rhodio attribuuntur: quæ præter-
quam quod sunt σύριγματα arbitratu veteris Au-
toris efficta, corruptissima erant. Ioannes Pediasius
Theocriti Σύριγμα declaraturus, quantis dif-
ficultatibus afficeretur, antè testificatus est his ver-
bis: τὸ δὴ τὸ Θεοκρίτου σύριγματα μὴν ἔμοισον,
διέ τε τὸν τῷ μεταλλήσεω πύκτεσσιν, καὶ διὰ τὸ ἀκρο-
θιγώς τῷ μηχανοθεσίῳ, ἵστερον ἔχεσθαι, καὶ τὸ εἰπεῖσ
της σωταξεσσος: καὶ ταῦτα μὴ καὶ τὸ ἀντίκειον σωταξεσ-
σοντα ἐπιφύλεσσον, πολλὴν ἵπποισσον ἀσφειδῶν. Quæ
sanè præfatio æquius de Ouo, Alis, ac Securi, æni-
gmaticis

T O T I V S O P E R I S.

grammaticis similiis commentis praedicti usurpati que merito possent. Hac verò brevibus idcirco non abs re prefainiur, ut intelligant studiosi adolescentes, per exiguos quidem darū hos libellos, sed referto stanta Poëtarum veterum gaza, cum multiplici rerum sententiarumque grauitate ac varietate plenos, ut maiora volumina non solum operarū & operis difficultate supererint, verum etiam visitatē gratiā compendios his præser-tim temporibus aliqui perturbatissimis coniunctam habeant.

P O E T A R V M Q V I T R I-
bus distinctis libris, uno tamen Index
comprehenduntur, ca-
talogus.

I.

G E O R G I C A.

H E S I O D I A S C R Ā E I,
O P E R A & D I E S.

Apud veteres ediscebant pueri Hesiódum, cuius autoritas tanta erat ut ipsius carmina tanquam oracula & ἔξιά περι quædani communi sermone usurparentur.

S C V T V M H E R C V L I S.

Dionysius Longinus Rhetor, in libro *œsi* *ūfisi*, quem hoc ipso anno edidimus, videtur ambigere an Aspis sit Hesiodi genuinum opus.

a. iy.

OECONOMIA

Annotationes in Epyæ & Huius, Philippo Melissino
tissimum, Frisio & Garbitio debentur.

T H E O G O N I A eiusdem Poet. Cui addita genealogiarum compendiaria descriptio, nobis à D. Porio Cretensi coramunicata, plurimum lucis ad fert.

I I.

T U C O L I C A.

T H E O C R I T I S Y R A C U S I I
Eidyllia, apta ad Poetics principia excolenda,
quæ à primis pastorum quietis meditationibus
profeta dicuntur. Virgilius à *Pastoribus* exorsus
ad *Aratores* se transtulit: & ab *Aratoribus* ad *Herōes*: qui etiam Pastorum requieni in ipso Eclo-
gæ i.principio ob oculos posuit,

Tityre tu patule recubans sub tegmine fagi, &c.

V. Vvinsemius aliisque hæc Eidyllia exposuerunt.

S I M M I E R H O D I I, O V V M. A L A S. S E C U R I M

Restituit suis metris, enodatéque exposuit Aube-
rius.

M O S C H I Syracusij,
P I O N I S Smyrnæi Eidyllia, ex A. Mekerchi,
tum ex Ful. Vrsini scriptis aucta.

A V S O N I I elegans Eidyllium, Græcis versi-
bus à Fed. Iamatio redditum.

I I I.

G N O M I C A.

T H E O G N I D I S Megarensis vetustissimi
Poetæ sententiaz elegiacz anuotationibus selectis
E. Vineti, I. Hertelij, I. Schegkij, aliorūque luce-
brationibus expolitæ.

TOTIVS OPERIS.

PHOCYLIDES poëma admonitorium.
PYTHAGORÆ carmina aurea scholiis
V. Amerpachij aliorūq; obseruationibus illustrata.
SOLONIS sententiae quæ super sunt,
TIRTAE I varia,
SIMONIDES pleraque,
RHIANI,
NAVIMACHII,
PANTASI-DIS,
ORPHEI,
MINNERMI,
LINI,
CALЛИMACHI,
EVENI PARII,
ERRATOSTHENIS,
MENEGRATIS,
POSIDIPPI,
METHODORI,
TIMOCLES. Quorum sententias plerasque
multi magni scriptores veluti axiomata & ora-
cula non sine honoris præfatione citarunt, Plato
(inquam) Aristoteles, Xenophon, Plutarchus,
Athenæus, Dion, Chrysostomus, Philo Iudæus:
ac de Patribus Græcis Clemens Alexandrinus, ac
Basilius cognomento Magnus.

HOS POETAS IN SEQUITUR
tur eadem tertia Enchiridij parte,
SENARIO RYML libellus, continens
alioram quoque Poëtarum sententias: quemad-
modum ex Indice ad calcem illius tertiaz partis
apposito constabit.

ADDITÆ sunt eiusdem cum saperioribus
argumenti nonnulla ex veterum Comicorum
fragmentis: quorum nomina idem Index com-
monstrat.

Fruere his, ô Philomuse, & nostris studiis fave.

a. iij.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

EX SUIDA.

Tyrtæus, Archimbroti filius Lacon aut Milesius, Elegiatum scriptor, & tibicen, qui carminibus suis fertur Lacedæmoniis, cùm aduersus Messenios bellum gereret, victoriæ author fuisse. Est autem vetustiss. vt pote qui eodè tempore cum septé (qui vocantur) sapientibus vixerit: aut etiam antiquior. Floruit saltem circa 35. Olymp. Scripsit præcepta viræ versibus Elegiacis, & carmina de bello libro 35.

EX TYRTHÆO,

De virtute.

*ON memorandus mihi vir, nec in pretio
habendus videtur,
Seu virtutis pedum seu gratia lucta:
Neque si Cyclopum habeat magnitudinem
& robur,*

*Et currendo vincat Thracium Aquilonem.
Et forma sit vel ipso Tithono præfantior,
Et locupletior quam aut Midas aut Cinyras reges:
Neque si Tantalidem Pelopem regno vincat,
Linguamque Adrasti suauissimam habeat:
Neque si gloria omnē prater bellicā fortitudinem habeat.
Non enim vir bonus est in bello,
Si non sustineat cædem videre cruentam,
Et propeus hostem scire cupiat.
Hoc virtus est hoc optimum inter homines præmium,
Et maximè decorat virum iunem, à quo geritur.
Commune hoc bonum est ciuitati, & uniuerso populo,
Si qui vir progressus inter pugnantes-in-prima-acie
Constat, turpisq; fuga prorsus obliuiscatur, maneat
Vitam & animum patientem obijcens periculo.*

ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΥΙΔΑ.

Τυρταῖ ΘΑΙΧΗΜΒΟΥ, Λάκων ἡ Μιλήσος, οὐδεγέ-
ποιεῖς, καὶ αὐλιπτεῖς, οὐ λόγος· τοῖς μὲν εστιν χρηστάμενοι, οὐ πλα-
κεδαιμονίοις πλειστοῦντας Μεσσηνίοις οὐπιρρεπεστέροις
ποιῶσαν. οὗτοί δὲ παλαιότεροι, σύμχρονος πᾶς ἐπάκλιψεῖσιν
αὐτοῖς. οὐ καὶ παλαιότερος, οὐκανές γεννῆται τὸν λέοντα Ολυμ-
πάδα. ἔγραψεν Σωτῆνας δι' ἑλευθερίας, καὶ μίλη πολε-
μιστέρας εἰς βιβλίον ἔ.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΥΡΤΑΙΟΥ, Περὶ τῆς πολεμικῆς φύσεώς.

 ΤΤ αὖ μυησάμην, εἴ τ' οὐδέγειρε αἴδρα π-
στίλη, (σωτῆς,
Οὔτε πεδῶν φύεταις, οὔτε παλαισμα-
τοῦσι εἰς Κυκλαπτοι μόνοι ἔχοις μέγεθος τε
βίλη πτ,

Νικῶν δὲ θέσιν Θρησκίαν Βιρέλων.
Οὐδὲ εἰ Τιθωνοῖ φυλὴ γερεύεσθε Θεῖη.
Πλουτοῖν δὲ Μίδεω καὶ Κινύρου πλίσιον.
Οὐδὲ εἰ Ταταλούσιον Πέλοπος Βαστλύτε, Θεῖη,
Γλωβανού οὐδὲ Αθρίσου μεταξι, σημιτανούς ἔχοις.
Οὐδὲ εἰ πᾶσσα εχοισθέντων, πλέω δούρειδος ἀλκῆς.
Οὐ γέτειρος ἔχοισθος γέγριεται εἰς παλέμητον,
εἰ μὴ τεττάμην μόνοι οὐδενὸν αἰνιατούσαται,
Καὶ δηλῶν ὄρέγνωτος εἰς Γύνεται εἰς αμφιερό.
Οὐδὲ εἰς τὴν πόλην τοτε πόλην τοι παντεῖ τε δίδυμον,
Ειπὼν δὲ οὐδὲ πάτα πόλην τοι παντεῖ τε δίδυμον,
Οστας εἶται διαβατές εἰς αρρούσιον μόνην
Νωλεμνίαν, πρόστις τοι φιγῆς οὐπιπάχυν λέθεται,
Φυγέων καὶ θυμού τηλέμενον παραδέμεινθε.

Κέ. 3.

Animetque ad mortem obeuntem proximum virum astas:

Hic vir bonus est in bello.

Sed sim vero hostium in fugas verit phalanges

Aasperas, suaque industria praelij fluctus regit.

Ipse autem in prima acie prostratus charam amittit vitam,

Civitatem, eoque populos, eoque patrem honestans:

Multis per pectus eoque scutum rotundum vulneribus,

Et per thoracem ab anteriore parte sauciatus.

Hunc vero lugent, paxiter iuuenes, senesque,

Et grani desiderio tota civitas funus ipsius prosequitur.

Huius sepulchrum, eoque liberi inter homines praelari sunt,

Itemque repites. Eoque omne posterorum genus,

Nunquam eius bona gloria interit, neque nomen ipsius,

Sed quavis sub terra sit, manet immortalis,

Quem se sortiter gerontem manentemque, eoque pugnare,

Proparia eoque liberis vehemens Mars peremerit.

Quod si effugerit sorte mortuus longum inducetis soporem,

Et victoria positus splendida gloriam pugna auferat:

Ipsum ex equo omnes iuuenesque senesque colunt,

Multisque iucundus affectus ad Orcum abit.

Senescens autem inter cives praecelet, neque quis illum,

Ladere, nec irreuerenter nec iniuste cupit.

Omnisque in sedibus iuuenes simul, eoque aequales

Loco cedunt ei, qui que maiores nati sunt.

Huius igitur virtutis ad summum peruenire nunc aliquis

Natur animo, non remittens bellum.

E I U S D E M:

alias Callini.

Quandiu torpetis? quando strenuam habebitis animam,

O iuuenes? an non veremini vicinas,

Obstantem ignaviam? In pace autem vobis videmini

Sedere: sed bellum totam regionem infestat.

Hunc versum suppleuit Camerarius.

Quin scutum aliquis arte in pratio besti obtendat.

Et aliqui moriens ultimo jaculum emittat.

Θερτιών δὲ πετεῖν τὸν πλησίον αὐδεῖς παρεῖσθαι.

Οὗτος: αὐτὸς ἀγαθὸς γέγενεται σὺν πολέμῳ.

Αἴτιος δὲ μυστηρίου αἰσθρῶν εἶτε φάλαγξας

Τριχείας, σπουδῆς τὸν ἔργοντες καὶ μάχης.

Αὐτὸς δ' εἰς τοφομορφόντος πετῶν φίλον ὥλεσε θυμόν,

Ἄσυ περικατέστη, καὶ πατέρα θύκλείσας·

Πατέλλα διὰ σέγενον καὶ ἀστιδός ὄμοιολοέστις,

Καὶ διὰ θωρηκούς φρέσιν ἐλαλαμένος.

Τὸν δ' ὄλοφύρευταν μὴν ὄμοις τέσσει ἡδεῖ γέρεταις,

Αργαλέων ἢ πόθῳ πᾶσῃ κέκτε πόλις.

Καὶ πύρεος, καὶ πολέμους εἰς αὐθεόπεις αἵσιμοι.

Καὶ πολέμων πολέμους καὶ γῆρας εἰς ποσον.

Οὐδὲ ποτε κλέψεισθαι δύταλυταν γενόμενον ἀπόν,

Αλλ' ωτὸν γῆς τῷρες εἰσαν γέγενεται εἰδακτος,

Οἰποίς αἱσθίουται, μένοντά τε, μεριζόμενον τε.

Γῆς τῷρες καὶ πολέμων δοῦρος Αἴσης οὐλέτη.

Εἰ δὲ φίγει μὴν κῆρε τάρκλες, εἰς τηνάπτοι,

Νικήτας δὲ αἰχλαῖς ἀγλαῖς δύχος ἔλοι,

Παύτες μὲν πιστῶν ἐμῶς γείσι καὶ διπλαῖς,

Πολέμῳ δὲ περπάτη παθῶντες, καὶ ταῖς αἰσθήσισι,

Γιρφάσκων δὲ αἰσθήσιμεταφέργησιδε τοις αὐτοῖς

Βλάπτειν εἰτ' αἴδοις ὃ τε δίκαιος εἰδέλει,

Παύτες δὲ εἰς θώκοισιν ιαῖσθαι γένοι, οὐ τοις κρεταῖσιν αὐτοῖς

Εἰκονας τὸν χώραν, οὐ τοις παλαιότεροι.

Ταύτης τοῦ τοις αἴσθηταις εἰς ἄκρον ικέστη

Περφένω, θηριών μὴ μεθίτες πολέμου.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

ἢ Καλίστου.

Διέγρεις τοις κατείκεισθε; κατότι λύκημον ἔχεται θυμόν,

Στιχοῖς νέδεισθαι διεργειτόντος,

Ωδὲ λιλω μεθίστητες; στειρώντες δὲ σθεῖτο

Ηδονή, ἀπὸ πλευρας γάρ τις ἀπασθανεῖται.

Βῆτον τοις ἀστίδα θέασθαι στατιβίοις πλευρίζων.

Καί τοις διπολικόντων οὕτως ἀκινητούτω.

Honoris enim est ex ornamento viro pugnare
 Pro patria, et liberis, et tenera uxore
 Aduersus hostes. Mors autem adorit, quandocumque
 Parca destinauerint. Sed age quispia recta pergas
 Extensò in altum gladio, et sub scuto sorte pectus
 Foueat, cum primum incipit committi pugna.
 Non enim mortem esse gere fatale est
 Virum, neque si a maioribus immortalib. genus ducat.
 Sapientia qui elapsus est pugna sonitusque celorum,
 Euadit, sed ipsum domi fatalis mors apprehendit.
 Atque haec sane nec amicus est populo, nec gratus:
 Illu tu magnus et parvus deflent siquid passus fuerit.
 Universus enim populus virum fortem desiderat
 Defunctum, viuentem vero instar semidei colit.
 Nam coram inveniunt illum velut turrim:
 Quippe solus multorum aquat facinora.

E I V S D E M.

Veruntamen Herculis genus inuictum estis:
 Confidite, nondum Iouis facies auersa est a nobis.
 Nec hominum turbam formidetis, aut metuatis,
 Qui in recta quisque hostibus scutum obuerat
 Innissam armis surus animam, mortisque nigrum,
 Sed solis splendori gratum, subiturus fatum.
 Nostis enim quam grauias sint Martis luctuosi opera,
 Nostis etiam imperium permotissim bellum.
 Et quandoque fugitis ipsi, quandoque alios fugastis,
 Iuuenes, utrumque fatus experti estis.
 Nam ex illis qui audent una persistentes
 Cominus in hostes aduersos imperium facere,
 Perpauci occidunt, retroque seruant populum:
 Timidorum autem virorum omnis perit virtus.
 Vix autem aliquis verbis explicare possit,
 Quanta incurrat mala, vir qui se turpiter dederit.

Τιμῆς τε πάρεστι καὶ ἀγλαὸν αὐτῷ μάχεσθαι

Γῆς αἵρει, καὶ πολέμων κονερώσις τὸν ἄνθρωπον,

Δυσμείσιν. Σαφάτος δὲ ποτὶ ἔσται, οὐ πωότε κανεὶς

Μηδεμιᾷ ὅπικα στρατοῦ· ἀνὰ τις ἴθις ἔτος,

Ἐρχόθεν αἰδοσχόμενος, καὶ τότε ἀστίδες ἀλκημονῶντερ.

Ἐλσάς τον περιφέρειν μητρούμενον πολέμου.

Οὐ πάρεστι κανατός γε τούτοις εἰμαρμένον ὅπικόν.

Αὐτοῖς δέ τοι τοσούργεον οὐ γένεθλον ἀδαμάτων

Πολέμου, οὐδεποτε φυγῶν κατὶ μὴν πονηρούτων

Ερχεταις δέ οἴκῳ μοῖρᾳ κίχεν δανάτου.

Αλλ' οὐδὲν τέρπεται δέμας τοι. Θεοὶ δὲ πεντεκόντες.

Τὸν δὲ ὄλιγος σενίχθι, καὶ μετάτε, λεῖ το πάθη.

Λαχὼν γένεθλον πόδος κρατερόφρενος αὐτῷς

Θυντοντος. Ξέων δέ, αὖτε οὐδέποτε.

Ως τέρπεται μη πύργος οὐ δρεπαλμένηστροποτού,

Ἐρδεις δέ ποληῖν αὗται ματθεῖσάν.

ΤΟΥ ΛΥΤΟΥ.

Αλλ' Ηεκκλησίας αἰγαῖτος γέροντος ἐστέ.

Θαρσοῖτ', ὅποι Τελεῖς μαχέσῃς λοξὸν ἔχει.

Μηδέν αὐτῷσαν πλανεῖσαν σκύμαιτε, μηδὲ φοβεῖσθαι.

Ιητές δέ τοις φρεμάχοις ἀστίδες αἰνὴρ ἔχεται,

Ἐχθροὶ αὐτῷ θυχεῖν θέμαγος, δανάτου δὲ μελάγοις

Αὐγαῖτοι κατέργεις ιελίοιο φίλας.

Ιετέροις Αρετοῖς πολυμαχεῖται έργον ἀρίστηλα.

Εὖ δέ οργὴν ἔδαπτεν αὐτῷσαν πλέματα.

Καὶ μὲν φθεγγύτειν τέ διωκότων τὸν ἔγχοντα

Ωντοι, ἀμφιτέργον δέ τοις κόρον ἡλάσσετε.

Οἱ μὲν γένεθλοι πατέρων αὐτοῖς μέμοντες.

Ἐε τὸν αὐτοχεδίου καὶ φρεμάχοις ἔται,

Πωμέτεροι, θυντοντοι, σπέσοις ἐλαὸν ὅπιαστο.

Τρεσαῖτον δέ αὐτῷσαν πάτερ δέσπολας αὐτοῖς.

Οἱ δέ τοις δέ αὐτοῖς ταῦτα λέγοις ἀτύσθενοις εἶπαστε.

Οος, αὐτοῖς πάτερ, εἰμεταν αὐτῷσαν κακοῖς.

Ignominiosum nanque est tergum sauciare
 Viri fugientis in aduerso pratio.
 Turpe quoque est cadaver in puluore prostratum,
 Atque ergo hasta cuspide vulneratum.
 Sed progressus quispiam maneat firmus utroque pede
 Terra infixo, labia dentibus primordens:
 Femora & tibias inferne, nec non pectus humerorumque,
 Latice clypei umbone contingens.
 Dexira vero manu validam hastam sorquans,
 Terribilēmque in capite cristam motet.
 Fortia aggrediens facta discat bellare,
 Nec a telis procul absit clypeum gerens.
 Sed congregiens quispiam, cominus longu hastā
 Vel gladio percussurus, hostem capiat:
 Et pedem pedi iungens, clypeumq; clypeo admouens,
 Nec non cristam crista, galcāmque aptans galos,
 Pectorique obuerso pectore contra hostem pugnet,
 Vel gladij capulo, vel hasta prælonga arrepta.
 Vos autem leuis-armatura-militares sub scutis aliunde alij
 Trepidantes, grandibus pugnate l. ripidibus,
 Hastaque laues conseruare in hostes,
 Vel stram prope armas permanentes.

E IV S D E M.

Praclarum est, in prima acie si occidas
 Vir bonus, pro patria sua pugnans.
 At si quis urbe sua pinguibusque aruis relitus
 Mendicare cogitur, hoc omnium est miserrimum:
 Cum ciara matre vagans, & sene parente,
 Cūmque parvulus filijs, & adolescentula uxore.
 Inuisus namque erit ad quoscunque peruenierit,
 Indigentia vittus & odiosa paupertate.
 Genus suum infamar, & formam decoram turpat:
 Omnis generis anxietas, & mala cum sequuntur.

Αργαλέν γε ὅποδε μετάφειτον δέι μεγάλην

Αὐδεὶς φθύγοντος δηνώ σὺ πολέμω.

Αἰχός δὲ δέι νέκει κατακείμενος σὲ καίνους

Νῶπι ὅποδι αὐχεῖ μυρέσεις ἐληλαμένος.

Αλλά τις δέ μιαβαῖ μηύετω ποσὶν ἀμφοτέσσιστ,

Στηριχθεὶς δέποτε γῆς, χεῖλος ἀδεῦτο μακάρι.

Μηροὶ τε καύματα τε κατώ καὶ σέργα καὶ ψηλοῖς

Ασπίδες δύρεις γαστρὶ ραλυτὰ δέονται.

Δεξιππῆς δὲ στηρίξεις παναγέτω ὄβεμον ἔρχεται,

Κινήτω ἢ λόφον μύλον ὑπὸ κεφαλῆς.

Ἐρδονίδ' ὄβεμον ἕργα μιμασκέματα πολεμίζεται,

Μηδὲ εἰποτες βελέων ἵστατω ἀστίδ' ἔχων.

Αλλά τις εἰς γῆς ἴστι, αὐτοχθέδην ἔρχεται μακρά

Η ἔιφει ἡ τάξις δησίον αὐδρί ἐλέπτω.

Καὶ πόδε παρὰ ποδὶ διέσις, καὶ ἐπ' ἀστίδες ἀστίδ' ἐρείσεται,

Εἴ τοι λόφον τε λόφον καὶ καψίλην καψίη,

Καὶ σέργον σέργην πεπαλημένος αὐδρὶ μεχάδαν,

Η ἔιδε θεοὶ καπτεινὴν δέρε μακρὸν ἐλάνη.

Τυεῖς δὲ τοῦ γυμνῆτος ψέστηστος ἀσπίδες δέονται ἀλλού

Πτωματεις μεγάλοις βάλλεται χειροσιδίοις,

Δύρεστοι τε ἔιστι τάκοι πολύτοις εἰς αὐτοῖς,

Τάγμα παντοπλίας πλησίον ἰσταμονοι.

ΤΟΥ ΛΥΤΟΥ.

Τεθνάρμην γε καλὸν δέποτε φρεμάχειστο πεσόντα

Αὐδρὶ αγαθον, εὗρε τοῦ παριδού μαρνάμενον.

Τέλος δὲ σφραγίστη πόλιν καὶ πίνας ἀγραν

Πτωχόμενον, πατῶντας τοιούτας αὐτοεργάτας.

Πλεύσθησαν αὐτὸν φίλοι καὶ παρὶ γέρεντο,

Παροῖ τε σων μικροῖς, κυρεδίη τοῦ ἀλόχου.

Εὔθετος μὲν γέλη ποτε μετίστηται οὐδὲ πεντάκιται,

Χρησμοσωμῇ τοῦ κακοῦ καὶ συγερῆ πεντη.

Αἰχούνει τοῦ γέλου, καὶ δέ ἀγλασθεῖσθες ἐλέγχοι

Πάσαι δὲ ἀδυμία καὶ κακότης ἐπετενεῖ.

Tandem sic errantem hominem nulla decori cara
 Afficit, nec pudor ullus in posterum est eis.
 At nos animo forti pro terra hac pugnemus, & liberis
 Moriemur, ne quaquam vita parcentes.
 O iuvenes, arête inuicem iuncti pugnate,
 Neque turpis fuga, aut timoris initium facite.
 Sed magnum fortēque concipite animo impetum:
 Nec pugnantes aduersus hostes vita rationem habete.
 Veterans aut̄ quorum genua non amplius sunt agilia,
 Grandavis relictis ne fugite.
 Turpe enim est, si in prima acie prostratus.
 Iaceat ante iuvenes vir senior,
 Candidum iam habens caput, barbamque canam,
 Animam efflans fortem in puluere,
 Cruenta charis manibus pudenda regens,
 (Quae oculis intueri & turpe & indignum est.)
 Et denudatus corpore: iuuenibus aut̄ in omnibus simili:
 Et pulchrum pubertatis florem habeat. (est,
 Viris quidem mortalibus & mulieribus visu amabilis
 Est, viuus adhuc strenuus. a. si in prima acie ceciderit.
 Sed progressus ad pugnā quispiā maneat utroque pede
 Terra infixo, labia dentibus præmor. tens.

EX SVIDA, DE SIMONIDE.

Suidas enumerans multos Simonides,
 postremum his notis describit,

Simonides, Crini filius, Amarginus, carminum
 Iambicorum scriptor, scripsit Elegiam duobus li-
 bris, & Iambos. Floruit autem 406. annis post hel-
 lum Troianum. Primus Iambos scriptus secundum
 quosdam.

ΕἼντις ὅτις αἰδρός τοι ἀλωμάτου εὐδαιμῶν ὄρη
 Γίγνεται, ὅτις αἰδως εἰς ὅποια τε οὐδή.
 Θυμὸς γῆς τῷ τῆς δὲ μαχώμενα, καὶ τοῖς πάντεσσιν
 Θιάσκωμα, φυγέων μηκέτε φειδόμενοι.
 Ω νέοι, ἔλλας μαχεδε παῖς ἀλλήλοισι μηκόντες,
 Μηδὲ φυγῆς αἰχμές αἴχτε, μηδὲ φόβοι.
 Άλλα μέγα ποιεῖτε καὶ ἀλκιμον ἐν φρεσι θυμοί,
 Μηδὲ φιλοψύχετε αἰδρέπι μαζέ ἀσενοι.
 Τοις ἐν παλαιστέοις, ἵνα ὅκεπι γουνάτοις ἐλαφούσι,
 Μὴ καταλειπούτε φθύγετε στοὺς γεραιούς.
Αἱρετὸν γὰρ μὴ τῷτε μῆτραν αἴρετοι πεσόντα
 Καὶ θάνατον φέρετε: εἴ τοις αἴρετε παλαιότερον,
 Ήδη λαβοκον ἔχοντα κάρη, ποιόν τε γένεσοι,
 Θυμούσι, ἀποπνείετε ἀλκιμον ἐν κονιᾷ,
 Αἰματίενι μέσια φίλων τοις χειρὶ φειδούτοις ιδεῖν,
 Καὶ χειρία γυναικῶντα: είσοιτο ἐν παύτι ἀπέσκεψη,
 Οὐράνος ἄρετος ἡδεῖς ἀγράσταις αἰνίδος ἔχον.
 Λιδράστι μὲν θυτοῖσι: ιδεῖν, εἰσεστὸς ἐν γυναιξὶ²
 Σωσίς εἰστι: καλλὸς δὲ εἰς φροντίχοις πεσών.
 ΑΝά τοις δὲ μιαρές ψεύτα ποστι ἀμφοτέροισι
 Σπηρχθεῖς δηλοῦται, χειλόθροος δικαίη.

. ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΥΓΙΔΑ,
Πρὸς Σιμωνίδου.

Σιμωνίδης, Κρίνω, Αμοργόνθο, ίαμποργάθος. Ἑρμα-
 φύει ἐλεγεῖσθαι εἰς βιβλίοις β. ιάμβων. γέγονε τοῦ καὶ ἀντὸς, μῆτ-
 ᾱ καὶ τοῦ τοῦ βιβλίου βιβλίου, οὐρανοῖς οὐρανοῖς πεσόντας αὐτοῖς
 πεστά, πιάσ.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

A U T H O R V M ,

• Y O R V M P O E M A T A H O C
E N C H I R I D I O C O N T I -
nentur, Elenchus.

- T H E O C N I S Megarensis, pag. 7
Annotationes in eundē; ex Elia Vineto, pag. 78
P H O C Y L I D E S , pag. 101
Versus Phocylidi attributi tum apud Athenæum,
tum apud Stobæum, pag. 112.
Annotationes in Phocylidem, Ex V. Amerpa-
chie, pag. 124
P R T H A G O R E carmina aurea, pag.
122.
Annotationes in eadē. Ex eodem V. Amer-
pach. 126.
S O L O N I S sententiæ elegiacæ, pag. 131
Eiusdem nonnulla citata tum à Philone, tum à
Clemente Alexand. pag. 143
T R R T H A V S de Virtute bellica,
pag. 147.
Alia eiusdem, pag. 149
S I M O N I D E S de vita humana, pag. 157. &
165.
Eiusdem ianibi de mulieribus, pag. 158
Gnomica eiusdem in mortem, pag. 163
R H I A N I , de imprudentia, pag. 171
E X N A V M A C H I I scriptis seu-

I N D E X.

tentia.	pag. 173
Eiusdem vituperium diuitiarum,	pag. 176
P A N T A S I D I S in incontinentiam,	177
E x O R P H E O , de Deo,	181
M I M N E R M I de vita quod breuis sit,	
184	
Epigrammata eiusdem,	187
L I N I in Prudentiam & Spem,	189, & 191
C A L L I M A C H I nonnulla,	192
E V E N I Parum sententiae,	193
E R A T O S T H E N I S Cyrenai,	195
M E N E C R A T I S Comici,	197
T O S I D I P P I Cassandra,	ibid. & 265
M E T R O D O R I Atheniensis,	199
T I M O C L I S Comici,	ibidem, & 267

H O S A V T O R E S I N S E Q V I -
tur Seniorum libellus, continens diuersorum
Poëtarum sententias singulares : quarum capita
hæc sunt.

I N		Artem,	226
<i>Amantem,</i>	212	<i>Attentionem,</i>	226
<i>Anicū & Amicos,</i>	230	<i>Avaritiam,</i>	224
<i>Animum,</i>	352	<i>Audaciam,</i>	236

I N D E X.

<i>Auxilium,</i>	• 224.	<i>Iusto,</i>	208
<i>D E</i>		<i>Iuuentute;</i>	218
<i>Bonis viris,</i>	200	<i>I.N</i>	
<i>D E</i>		<i>Laudem,</i>	210
<i>Conscientia,</i>	226	<i>Leges,</i>	218
<i>Consilio,</i>	204	<i>Liberos,</i>	220
<i>Continentia,</i>	210	<i>Lucrum</i>	214
<i>Curiositate,</i>	224	<i>A D</i>	
<i>D E</i>		<i>Medicos;</i>	214
<i>Dico,</i>	212	<i>Mendacium,</i>	234
<i>Doctrina;</i>	220	<i>Moderationem,</i>	218
<i>I N</i>		<i>Maerorem,</i>	216
<i>Ebrietatem</i>	218	<i>Mortem,</i>	212
<i>I N</i>		<i>Mulierem,</i>	206
<i>Famem,</i>	216	<i>Mutuum,</i>	234
<i>Felicitatem,</i>	210	<i>I N</i>	
<i>Fidem,</i>	222	<i>Naturam,</i>	232
<i>Fortunam,</i>	226	<i>Neceſitatem,</i>	200
<i>Furtum,</i>	218	<i>Nobilitatem,</i>	210
<i>A D</i>		<i>Nouream,</i>	218
<i>Gloriam,</i>	208	<i>Nuptiae,</i>	204
<i>A D.</i>		<i>D E</i>	
<i>Honorem,</i>	226	<i>Occultis,</i>	216
<i>Hortationem,</i>	222	<i>Odio,</i>	212
<i>Hospites,</i>	218	<i>Opibus,</i>	224
<i>D E</i>		<i>Oratione,</i>	216
<i>Improbis,</i>	224	<i>D E</i>	
<i>Industria,</i>	232	<i>Parentibus,</i>	206
<i>Infortunio,</i>	210	<i>Paupertate,</i>	222
<i>Ingrata memoria,</i>	202	<i>Peccato,</i>	200
<i>Iniuria,</i>	228	<i>Pietate,</i>	212
<i>Inuidia,</i>	230	<i>Poenitentia,</i>	218
<i>Iracundia,</i>	220	<i>Populo,</i>	208
<i>Judicio, ex diuina Iustitia,</i>		<i>Precibus,</i>	212
214.		<i>Prudentia,</i>	232
<i>Larcinandoz.</i>	220	<i>Pulchritudine,</i>	234

F N D E X.

<i>I N</i>		<i>Superbiam,</i>	<i>D E</i>
<i>Regem,</i>	202		
<i>Risum,</i>	204	<i>Tempore,</i>	214, & 234
<i>I N.</i>		<i>Tolerantia,</i>	228
<i>Sanitatem,</i>	228		<i>D E</i>
<i>Senectutem,</i>	204	<i>Veritate,</i>	202
<i>Seruos,</i>	210	<i>Vita,</i>	202, & 212
<i>Silentium,</i>	226	<i>Vituperio,</i>	234
<i>Somnum,</i>	228	<i>Voluptate,</i>	212
<i>Spm,</i>	210	<i>Virtute,</i>	200

Ex Io. Hertely versione.

ADDITA SVNT EIVSDEM
cum superioribus argumenti nonnulla ex ve-
terum Comicorum fragmentis Gnonica. ab H.
Stephano versibus expressa.

P H I L E M O N I S qui nouæ seu médiæ
Comediæ Poëta fuit,
pag. 235

<i>ALEXIDIS Thurij,</i>	240
<i>AMPHIDIS Atheniensis,</i>	243
<i>ANAXANDRIDI S Rhodij,</i>	243
<i>ANTIPHANIS Carystij,</i>	244
<i>APOLLODORI Geloi,</i>	248
<i>DIPHILI Sinopensis,</i>	249
<i>MENANDRI Atheniensis,</i>	250
<i>DODORI Sinopensis,</i>	248

I N D E X.

VULI Atheniensis,	259
IPPARCHI,	261
NICOSTRATI,	262
PHERECRATIS Atheniensis,	261
CRATETIS Atheniensis,	265
ERIPHI	265
CLEARCHI,	267

F I N I S.